

Plekšnių žūklė pavasarį įdomi jau vien dėl aplinkos. Aplink - jūros ošimas, toks skaidrus skaidrus ir grynas oras, toks sterilus smėlis... Pabandykite vieną dieną plekšnių pažvejoję Baltijos jūroje, kitą dieną nuvažiuoti į Minijos žemupį ar Aukštumalą pagaudyti kuojų. Pajusite nerealų skirtumą. Braidysite po molį, stovėsite tarp kitų žvejų ir galvosite:

„Ką aš čia darau?" Todėl visada reikia rinktis atvirkščią variantą: iš pradžių kuojos, po to - jūra. Nebus to beveik kultūrinio šoko, kai iš sterilios jūrinės aplinkos pakliūsite į purvyną, be to, nušausite ir kitą zuikį - apsirūpinsite masalais, t. y. kuojų ar plakių mėsa.

Plekšnes galima žvejoti nuo kranto arba nuo Palangos tilto, Klaipėdos, Šventosios, Papės ar Jūrmalos molų arba samdytis laivuką ir tik išplaukus iš Klaipėdos uosto kur nors stoti ir žvejoti. Atrodytų, kad iš visų variantų techniškai sudėtingiausia yra žūklė nuo kranto, bet taip nėra. Pavyzdžiui, Šventosios molas yra labai sudėtinga žūklės vieta, kur kiekvienas žvejys patikrina savo sugebėjimus laipioti akmenimis, išlaikyti pusiausvyrą, patikrina ir įvairių kūno dalių atsparumą, kai po neatsargaus žingsnio atsitrenkiama į akmenis. Palangos tiltas jau kitokia vieta - čia patikrinamas žvejo taiklumas, kurj atspindi sugebėjimas nepermesti šalia stovinčių žvejų valų, išbandoma žvejo kantrybė ir sugebėjimas komunikuoti su bendrauti norinčiais tiltu vaikščiojančiais piliečiais, bei atsparumas alkoholiui, kuris kartais ant tilto liejasi laisvai. Klaipėdos molai ir Jūrmalos taip pat turi savo ypatybių.

Žvejoti nuo kranto labai paprasta, todėl per paskutinį dešimtmetį žvejojančių nuo kranto skaičius labai padidėjo. Be to, tai ne ką mažiau efektyvus plekšnių gaudymo būdas, nei žūklė nuo į jūrą nusidriekusių statinių.

Efektyviausia yra žūklė iš laivų, nes plekšnes galima pasiekti bet kuriuo metų laiku, pavyzdžiui, vasarą, kai jos mieliau laikosi atokiau nuo krantų. Be to, gaudant iš nedidelio laivo labai greitai galima patikrinti keliolika vietų ir surasti geriausią. Tačiau iš laivo žvejoti brangu (jei samdytis), ir tą verta daryti šiltesniu metu, pavyzdžiui, vasaros viduryje.

Geriausias plekšnių žūklės metas yra vėlyvas ruduo. Dažnai geras plekšnių kibimas priekrantės zonoje prasideda spalį ir trunka iki šalnų, tol, kol galima ir norisi žvejoti. Praėjusiais 2010 metais plekšnių žūklės sezonas baigėsi labai anksti, nes anksti prasidėjo žiema. O 2008 metais sezoną buvo galima tęsti beveik iki Naujųjų, nes ir gruodį temperatūra buvo teigiama.

Vėlyvą rudenį plekšnės yra storos, atsiganiusios, prieš nerštą prikaupusios riebalų. Be to, vėlyvą rudenį žmonių prie vandens mažiau - lapkritį mažai kas nori pajūriu vaikščioti. Tačiau rudenį būna dažnos audros, kurios viską gadina.

Stiprus vėjas ir didelės toli lūžtančios bangos byloja tik vieną - žvejybą jūroje nuo kranto kuriam laikui galima pamiršti.

Antras įdomus plekšnių žvejybos periodas prasideda pavasarį, balandžio pradžioje. Trunka jis gana ilgai, tol, kol įšyla vanduo - tai paprastai būna birželį, o kartais tik liepą. Vienas geriausių pavasarinio periodo mėnesių yra gegužė - plekšnės kimba labai gerai, vietos prie jūros daug, nes nėra poilsiautojų antplūdžio. Birželį žmonių prie jūros padaugėja. Pavasarį jau gaudome neseniai išneršusias plekšnes, todėl kai kurios žuvys būna dar neatsiganiusios, plonos. Mūsų upinės plekšnės (būtent upines plekšnes ir gaudome Baltijos jūroje) neršia tuomet, kai vandens temperatūra būna 3-7 laipsniai. Nerštas pagal aplinkos sąlygas gali vykti kovą-gegužę, todėl, jei nerštas užtrunka, nusikelia ir plekšnių gaudymo sezono pradžia, nes plekšnės neršia atokiau nuo krantų, didesniame 30-300 m gylyje, kur vanduo sūresnis.

Jei kalbame apie geriausią paros metą, tai, nepaisant metų laiko, geriausias kibimas būna

ankstyvą rytą ir vėlyvą vakarą. Aišku, rudenį ir pavasarį plekšnės aktyvios gali būti visą dieną, tačiau vis tiek geresni laimikiai bus tada, kai žvejosime vėlai vakare arba anksti ryte - tada ir didesnių plekšnių pagausime, ir jos dažniau kibs. Taip yra todėl, kad temstant prie krantų pasirodo didesnės plekšnės, o smulkmė tarsi pasitraukia.

Geras plekšnių kibimas būna naktį. Kartais dviejų valandų naktinės žūklės rezultatai gerokai pranoksta visos dienos rezultatus. Todėl sutemus patariama pasilikti prie vandens dvi tris valandas. Be abejo, malonesnė naktinė žūklė esti šiltesniu metu, gegužę, birželį, tačiau vėlyvą rudenį nakties metu be plekšnių galime pagauti ir menkių, kurios naktį taip pat priartėja prie krantų.

zvejokime.blogspot.com